

บรรณานุกรม

กรมการศาสนา. (2524). คู่มือการศึกษาธรรมสำหรับเยาวชนตอน 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมการศาสนา

กรมวิชาการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.

กรมสุขภาพจิต. (2546). การให้บริการปรึกษาทางโทรศัพท์. กรุงเทพฯ: กรมสุขภาพจิต

กาญจนา ไชยพันธุ์. (2541). การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม. ขอนแก่น: ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

กาญจนา ไชยพันธุ์, ฉันทนา กล่อมจิต และรัตนา อัตวงศ์. (2542). รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาความรับผิดชอบต่อตนเองของวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดขอนแก่น โดยการใช้การสังเคราะห์ร่วมกับการให้คำปรึกษาและการใช้ตัวแบบบุคคลจริงร่วมกับการให้คำปรึกษา. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

กิ่งแก้ว อรรถกร. (2524). ทำไมต้องวินัย. มนุษยศาสตร์ปริทัศน์, 3(1), 15-19.

เกรียงไกร นุชภักดี. (2537). การปลูกฝังความรับผิดชอบ. ยุทธโศภ, 130(1), 61-62.

คมเพชร ฉัตรสุภกุล. (2535). กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

จิราภรณ์ กลิ่นศรีสุข. (2537). ผลของการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริงที่มีต่อพฤติกรรม การสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยา การแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

จิราภรณ์ อารยะรังสฤษฎ์. (2533). การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม. เชียงใหม่: ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จันทร์รัตน์ ยี่รัชสิริ. (2536). ผลของการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริงที่มีต่อพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัตนธิเบศร์ จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- จันทร์ พวงยอด. (2543). การพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพุทธจักรวิทยาโดยใช้กิจกรรมและเทคนิคการประเมินตามสภาพจริง. ปรินญานิพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เฉลิม คำแก้ว. (2530). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยก้างราษฎร์สามัคคี อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย. ปรินญานิพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชม ภูมิภาค. (2520). การปลูกฝังจริยธรรม. ศาสตร์, 2(15), 14-18.
- ชูชัย สมพิธิไกร. (2527). การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชำนาญ นาสารัตน์. (2524). สังคมศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ณัฐพร สดากรณ์. (2540). การศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนทหารและพลเรือน. ปรินญานิพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2524). พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 2 จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เต็มศักดิ์ คทวณิช. (2546). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ทิพวรรณ กิติพร. (ม.ป.ป.). เอกสารประกอบการสอนวิชาการให้คำปรึกษากลุ่ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธิดา ชูอินทร์. (2540). ผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริงที่มีต่อลักษณะการมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคมน กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประนอม สุขนาคะ. (2545). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2540). พื้นฐานการศึกษาและจริยธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

ประวีณา สุทธิสง่า. (2539). การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและรายบุคคลแบบ
เผชิญความจริงที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปิยาพร คัมภีรพงศ์. (2540). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงที่มีต่อความ
รับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียน
เทคโนโลยีภาคตะวันออกจังหวัดชลบุรี. ปริญญานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปรีชา ชัยนิยม. (2542). การศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการสอนความรับผิดชอบ และ
ระเบียบวินัย โดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาเอกชน. ปริญญานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขา
การมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พ้องพรรณ ตรีมงคลกุล และสุภาพ จัตุราภรณ์. (2541). การออกแบบการวิจัย. กรุงเทพฯ:
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พงษ์พันธุ์ พงษ์โสภะ. (2543). ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: ธนัการพิมพ์.

พระธรรมปิฎก. (2540). ธรรมานุชิต. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมการศาสนา.

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (สปศ.). (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.
กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (สปศ.).

พวงทอง รักดีไทย. (2542). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อ
ความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปริญญานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

พัชรา บุญเล่า. (2538). ผลของการเข้าค่ายจริยธรรมพร้อมทั้งการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อ
จริยธรรมของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

ไพรัตน์ วงษ์นาม. (2543). หลักการวิจัยทางการศึกษา. ชลบุรี: ภาควิชาวิจัยและวัดผลทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

รวิวรรณ ชินะตระกูล. (2537). หลักการแนะแนว. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- รัตนารณ์ พลชา. (2544). ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียร ความ
รับผิดชอบและความมีระเบียบวินัยในการเรียน โดยใช้ตัวแบบบุคคลจริงให้กับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ลักษณะ โสภ. (2537). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อความ
รับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางมด
(ต้นเปาวิทยาคาร) สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโทปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- วิสัย วิมลรัตน์. (2533). รูปแบบที่เหมาะสมในการทำนวยความรับผิดชอบในการศึกษาเล่าเรียนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ: หน่วยงานพิเศษ กรมสามัญศึกษา.
- วัชรินทร์ แยมโสภ. (2538). การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและรายบุคคลแบบ
เผชิญความจริงที่มีต่อวินัยในตนเองด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2
โรงเรียนอนุชนานุสรณ์ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัชรวิ ทรัพย์มี. (2520). การแนะแนวในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2522). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาในโรงเรียน. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2533). ทฤษฎีและกระบวนการให้บริการปรึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรวิ ชูระคำ. (2524). จิตวิทยาแนะแนวและให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: หน่วยงานพิเศษ
กรมการฝึกหัดครู.
- วัชรวิ ชูระรัตน์. (2542). การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในโรงเรียน. วารสารสุขภาพจิตและจิตเวช,
2(3), 131-135.
- วิญญู พูลศรี. (2533) ผลของการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ความวิตกกังวล นิสัย และทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยครูเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิไล อิ่มสำราญ. (2543). เปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเผชิญความจริงกับกิจกรรม กระจำนัณยัฒนาเพื่อพัฒนาพฤติกรรมกลัณแสดงออกของเด็กด้อยโอกาส. วิทยานิพนธ์ ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณัฒิต, สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณัฒิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วุฒิชัย จงคำณังสิล. (2538). การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและรายบุคคลแบบ เผชิญความจริงที่มีต่อผลการปรับตัวคั้งการเรียนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 1 โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม (ช่วงกลสยาม) กรุงเทพมหานคร. ปรินญา นิพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณัฒิต, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณัฒิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปรุสานมิตร.

ศิรินันท์ วรรณกิจ. (2545). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความรับผิดชอบ ต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบ สหสัมพันธ์ คาโนนิกอล. ปรินญานิพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณัฒิต, สาขาการวิจัย และสถิติทางการศึกษา, บัณัฒิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2545). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย เล่ม 1 แนวคิดเชิงทฤษฎี – วัยเด็ก ตอนกลาง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สาลิน ปรุณังสิงห์. (2539). การเปรียบเทียบผลของกระบวนการกลุ่มและรายบุคคลที่มีต่อความ รับผิดชอบคั้งการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2. ปรินญานิพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณัฒิต, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณัฒิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปรุสานมิตร.

สุดฤทัย มุขยวงศา. (2533). ผลของการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มโดยแนวความคิดแบบพิจารณา ความเป็นจริงที่มีต่อนิสัยและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปรินญาครุศาสตรมหาบัณัฒิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษา, บัณัฒิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมาลี จันทรชลอ. (2541). การศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่เกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน. วารสารวิชาการ, 1(3), 14-16.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2526). คู่มือการปลูกฝังค่านิยม. กรุงเทพฯ: พิมพ์กราฟิเคอาร์ต.

สำเนียง ศิลป์ประกอบ. (2540). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรับผิดชอบต่อการเรียน และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยแบบเรียนสำเร็จรูป กับที่เรียนด้วยการสอนของครู. ปรินิพนธ์ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

หน่วยศึกษานิเทศก์. (2529). หน่วยการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา ชุดการสอน การปลูกฝังและสร้างค่านิยมพื้นฐาน: ความรับผิดชอบ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.

อมรรณ แก้วพ้อง. (2542). การเปรียบเทียบผลของกิจกรรมกลุ่มและการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดน้อยใน กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อมรรณ พานิชปทุมพงศ์. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินิพนธ์ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อุษณีย์ ทองสธรรม. (2538). ผลการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริงเพื่อลดความวิตกกังวลในการสอบเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี. ปรินิพนธ์ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เอกวิทย์ ไทปรัตน์. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และความรับผิดชอบต่อการเรียน ผ่านห้องเรียนเสมือน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4. วิทยานิพนธ์ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Atkinson, J. (1996). *Motives in fantasy: Action and society*. New Delhi: Affiliated East-West Press.

Corey, G. (2004). *Reality therapy in group: Theory & practice of group counseling*. Belmont: Brook/Cole – Thomson Learning.

David, R. (2000). *Social and personality development*. Belmont: Wadsworth Thomson Learning.

Flaherty, A. B., & Reutzell, T. (1965). *The study of ego and personality*. New York: n.p.

Flippo, K., & Edwin, B. (1966). *Management: A behavioral approach*. Boston: Allyn and Bacon.

Harris, M. A. C. (1993). Effect of reality control therapy on predictors of responsible.

Behavior of junior high school students in an adolescent pregnancy prevention program. *Doctoral Dissertation Abstracts International*, 54(04), 19-20.

Howell, D. C. (1998). *Statistic methods for psychology* (4 th ed.). Belmont: Duxbury Press.

Jacobs, E., Harvill, R. L., & Masson, R. L. (1993). *Group counseling: Strategies & skills*.

California: Brook/Cole.

Merle, M. O. (1977). *Group Counseling* (2nd ed.). New York: Halt, Rinehant and Winson.

Mitton, B. L., & Harris, D. S. (1962). The Development responsibility in children. *The Child a*

Book of Reading, 46(12), 23-26.

Corney, R., & Jenkins, R. (1993). *Counseling in general practice*. London: Tavistock/Routledge.

Bayne, R., & Horton, I. (2003). *Applied psychology*. London: Sage Publications Thousand Oaks.